

Latið Havnina skína

Eg vaks upp í einum býi
við opnari á
og sílum fuglum og vassandi börnum
og hvörja Ólavsöku
fleyt har hvítur bátur
í huganum livur liturin sum eitt smil

Men so førði teir kloakkirnar úti
og Havnin sum skal skína
fjaldi lortin við betong.

Tá eg var barn
gekk dansurin í eini hugnaligari lön.
Hælið var skrytt av elskuligum málara
og har dansaðu læringar arbeiðsmenn servitrisur
eitt listiligt lag
tambaði veggirnar
við kærleika jalousi gleði og bardaga
til ein dagin teir skræddu húsini niður

Í dag eitt monstrum ein spekulásjónsborg
og Havnin sum skal skína
fjalir minnið um lonina við betong.

Men hvar eg gangi
andar fortiðin undir mínum fetum.
Eg kenni strevið og sveittan
av teimum, ið gróvu boraðu og bygdu.
Tey gomlu húsini kenni eg við
Tinganes laðingarnar
bøkurnar eg lesi
ei ei
eg vildi krøkt meg sum eitt fostur
uttan mammu

fór alt undir betong.

Eitt ár tíggu ár
ja líka veit eg
gloymskan vildi køvt míni minnir
og barndóm
og Havnina hevði eg gist sum
fremmandamaður á ferð
vildi leita aftur tann blett
børnini trallandi runnu
har eg kysti eina gentu í bláum turriklæði.

Nei býráðsmenn politikarar handilsmenn byrokratar:

tit kunnu oysa um tykkum við orðum
rópa halleluja Havnin skal skína
men her skal onki betong útyvir !

Ikki ætlaði eg at skriva um langommu
men tað sum eg eri
er ein trappa aftur til hana og hini gomlu farnu deyðu.
Tey búnaðust í einum býi sum fekk kai
pakkhús og lyktasteyrar
men samstundis stákaði hin gamla í urtagarðinum
og hundrað ár seinni
vaknaði eg ein morgun
og í hennara træi
sótu syngjandi fuglar himmalskir vekkarakar
og lótu góðan morgun góðan morgun.

Og nú um dagar
til ein døgurða
sita beistini:
Fyrsta punkt — nei!
Næsta punkt — nei!
Íbúðir gongubreyt og blómur — nei!
Men sætta punkt
Sloans og Heinesens hús
niður við lortin — samtykt!

Rúkandi toftir
býir strikaðir av landakortinum
men her í Havn ?
Samtyktir uttan bumbur og brand
pilka gomlu Havnina niður.
Ein skrivstova av betongheilum
ein teggja av »stemma uppá meg« dreingjum
pilka Havnina niður.

Nei latið Havnina skína
stoytið betong á teir heilar
ið vilja Havnina svína.

Jóanes Nielsen.

NOVOSIBIRISK

OKTOBER 1979

tað krevst
tú eigur tað
tað hevst
kanska tú meinar tað

vit stóðu bæði og mussaðust undir horninum
vit elskaðu munnarnar, skýggini, býin,
vit vitjadu barrirnar, vit drukku vnið
vit ótu matin, vit guldu prísir
og vit gingu
vit gingu
tí vit vildu
heim

og vit vóru eina
í tveyrúma íbúð
áh, Guð, sum vit kystust
— men hann er jú ikki til
og vit, góða,
dovnaðu
í ævigari avgongu
har onki var lógfest
ella lagt í fiskasølus.

eg elskaði teg
í átta samfullar tímar
eg var so helvitis
kommunistur sum tú
og eg var bert til vinstru
tú vart dripin av Moskva sum hinir
eg segði »tvætla«
tú segði »ongin møguleiki«.

Í dag liggur konan
og barnagardurin
og voggustovan
og arbeiðsplássid
og vertshúsið
og gotan

Í dag liggur
Novosibirisk
deytt

Í dag liva fólk
adrastaðni
sum tilbiðja Sovjet
og harvið bakteriukriggsforslu
summastaðni
nevna hesi seg »kommunistar«.

Guð gævi
at Ovasta sovjetin smakkaði
sitt egna helviti.

Og í hálsfevning við Pentagon
doyði út
og saman við øllum samsintum
hermonnum í øllum londum sameintum
lat okkum fáa frið.

BURTUR VIÐ ØLLUM
STÓRVELDISSINNAÐUM!

Latum okkum liva
lat tey doyggja,
sum vilja framleiða deyðan
Doyggi Sovjet.

men
vit sum elska sosialismuna
kunnu jú í ovasta sovjetinum góðtaka
at alt er lygn.
Tá at alt er lygn.
CIA.

og jú fleiri bakteriar Novosibirisk framleiðir
til mannaættarinnar besta
og jú fleiri sleppa út
jú fleiri svikjarar skulu steingjast inni í Prag.

Demokrati eitur fólkaveldi
tað vilja teir sláast fyri
við neutrongass atomdeyða bakterium og trotyl
men við vanligum meiriluta
ætli eg at viðtaka einsamallur
at Ovasta Sovjetin
átti at smakkað fyrsta bakteriubommið
um so Bresjneff doyr
so hava vit onkran annan fana
sum kann stýra tí »neyðuga«
Guð gævi at Guð var til
so kundi hann bumbað
bakteriulógisku skrivstovuna hjá sinum heilaga landi
við deiligum elskaðum bakterium

Áh,
sum vit eru komin langt fram í teknikki

Guð,
tú ert so guð náði meg óneyðugur
vit kunnu drepa okkum sjálvi
einsamoll í frelsuni
livi grindabýtið
hin einasta foroyyska kommunisman
sum kann sleppa undan Moskva og damslíkkarínun.
Viva la guerre — tora teir enn?
eg tori ikki! Livi deyðin.

kári p.